

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrorvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis Et Breviarii Romani

In quibus origo cuiusque Ritus, Causæ historicæ, vel mysticæ, ex maiorum ingenio, Theoria, Praxis, Obligatio, & exquisitus Vsus, additis opportunè Decretis omnibus S. Rituum Congregationis, quàm breuißimiè explicantur

Gavanti, Bartolommeo

Antverpiæ, 1634

De Precibus, & Confessione. XVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40244

dirigitur ad Spiritum sanctum, quia donum Dei est, & à dono non petitur donum, sed à donatoribus, à quibus ille procedit, Duran. *lib. 4. cap. 15.* Prout ergo dirigitur Oratio, fit etiam conclusio, vt concinat sensui Orationis vltimæ, quando plures iunguntur simul, Nauarr. *de Orat. cap. 19. num. 169.*

14 Hoc autem est commune omnibus conclusionibus, vt semper in ijs fiat mentio sanctissimæ Trinitatis; vt intelligamus nullum fieri præiudicium reliquis diuinis personis, quæ in Oratione taceri videntur, dum consummatio ostendit, nullum esse discrimen in Trinitate. Ita Fulgent. *lib. 2. ad Monimum quest. 1.* In vnitatem Spiritus sancti Deus, non esse præponendam vocem *Deus*, ex Romana auctoritate, tradit Radulph. *Propos. 23.* & in fine additur *Amen*, vt communem Orationem, quam Sacerdos recitat, omnes confirmet, idem *ibidem.* Meminit huius ritus respondendi *Amen* in fine August. *Tract. 41. in Ioan. & Epist. 178.* quæ vox Hebræa est, significans, quod apud nos, *Fiat*, in precationibus vsurpata ab Apostolis, *1. Corinth. 14.* numquam mutata, neque à Græcis, neque à Latinis. Origenes *Tract. 35. in Matth.* cum Ambrosio *de his qui inuoluntarius mysterijs lib. 1. cap. 9.* explicat *Amen*, hoc est, Verum est: qua ratione concordat *Amen* cum Orationis potius conclusione, quam cum Oratione ipsa; quasi affirmetur, verum esse, regnare Deum in vnitatem Spiritus sancti, Innocent. III. *lib. 2. de Myster. Missæ cap. 26.*

15 Quando plures in Officio dicuntur Orationes, si quid inter eas intercedit, puta Antiphona pro commemoratione, ad singulas Orationes præ-

mittitur *Oremus*, vt rursus inuitatio fiat ad orandum: quando vna immediate aliam sequitur, vt in Litanijs, non dicitur *Oremus*, nisi ad primam; quia Oratio non interrumpitur, sed veluti vna continuatur.

16 Prima Oratio concluditur in Laudibus & Vesperis; quia est principalis, ad quam dirigitur totum Officium. Vltima item concluditur, quia colligit medias, & sua conclusione præcedentes firmat.

17 Si Oratio pro commemoratione sit eadem cum Oratione principali Officij, mutatur Oratio pro commemoratione, ne eadem repetatur; quod facile contingit in commemoratione Patroni loci, seu Titularis Ecclesiæ, de Communi sumpta Oratione.

De Precibus, & Confessione.

C A P. XVII.

Preces hoc loco sunt aliqui Versus, qui aliquando dicuntur ante Orationem, incipientes à *Kyrie eleison*, vel à *Pater noster*: quarum meminit Amalar, *lib. 3. cap. 6.* Ante Orationem, inquit, specialem Sacerdotum necesse est præcedere misericordiam Dei; ideo dicitur *Kyrie eleison*. Ter dicitur ad Trinitatem, Amalar. *lib. 3. cap. 2.*

2 A Græcis compositas fuisse primum scribit Isid. *lib. 1. de Offic. cap. 9.* vnde retinentur primæ voces Græcæ, *Kyrie eleison*, quæ significant, Domine miserere.

3 Multiplicantur Preces ad Primam & Completorium, vt per diem à malis imminentibus defendamur, Hugo *in Spec. cap. 3.* & humilitatem indicant, quæ in principio & fine diei conuenit, idem *ibidem.* Dicuntur

tur etiam nomine eorum qui quotidie cadunt, & nituntur resurgere per penitentiam, idem *lib. 2. de Offic. cap. 2.*

4 In Dominicis autē & Fests diebus stando dicuntur, ob memoriam Dominicæ Resurrectionis, idem *ibid.*

5 Dantur & flebiles Preces, quæ non dicuntur in Dominicis, Amalar. *de Ordin. Antiph. cap. 7.* de quibus Microl. *cap. 50.* ait, quod ad omnes Quadragesimales Horas genuflectimus. De his Hugo *loco citato* loquitur, cum ait: In alijs diebus genua flectimus ad Preces. Psalmum *Miserere* ad Vesperas dici, scribit Radulph. *Propos. 15.* & ad Laudes etiam; sed hodie dicitur Psalmus *De profundis*, ne in iisdem Laudibus dicatur bis Psalmus *Miserere*. Habetur Psalmus *De profundis* ad Laudes, ab anno 1550. & deinceps in Breuiario.

6 Docet Hugo *lib. 2. de Offic. cap. 4.* in his Precibus ferialibus contineri modos omnes orandi, quos enumerat Apostolus 1. *Timoth. 2.* nimirum Obsecrationem, cum petimus solutionem malorum; ut illud: *Ostende nobis Domine misericordiam tuam.* Postulationem, cum precamur, ut omnia, quæ sunt contraria bonis nostris, minuantur, & superentur; ut illud: *Conuertere Domine vsquequo.* Gratiarum actionem; ut illud: *Confiteantur tibi omnia opera tua: Benedic anima mea Domino, &c.* Pro his, inquit Paulus, qui in sublimitate sunt orandum est; ut illud: *Domine saluum fac Regem: Oremus pro Pontifice nostro N.* Hæc ferè Hugo. Regem autem hoc loco totius Ecclesiæ, intelligimus Papam.

7 Infra Octauas, nedum in Duplicibus, non dicuntur, nec in Vigilia Epiphaniæ, nec in duabus Ferijs post Octauam Ascensionis, quæ atinent

ad eandem Octauam; vel quia Octaua habet rationem vnius Festi; vel quia prædicti dies habent solemnitatem Officij.

8 Ad Primam & alias Horas, exceptis Laudibus & Vesperis, dicebantur feriales Preces quotidie in Officio feriali, quæ nunc recitantur ad Laudes & Vesperas in Ferijs maioribus. Sed Pius V. distinxit melius inter Horas & Horas, inter Ferias maiores & minores: nam ad Primam tantum & Completorium dicuntur Preces ordinariæ, feriales flexis genibus ad Laudes & Vesperas, longiores alia ad Primam, non variantur ad Completorium, nisi quod genua flectimus ad Horas item minores breuiores adhibentur Preces. Flectimus autem genua vsque ad *Benedicamus Domino*, inquit Rubrica. An exclusiue? affirmarem, sicuti Hebdomadarius vsque ad *Dominus vobiscum*: ibidem intelligitur exclusiue. Et concordat hic ritus cum Missa Feriarum maiorum, in qua, dictis Orationibus, præcisè statim surgimus: at vsus communior potest surgèdi, nisi dicto *Fidelium anima, &c.* est magè pius, & retinendus; cum præsertim addenda est Antiphona *fiialis* in fine Horæ, ne rursum statim genua flectamus. neque Rubrica aduertat.

9 Feriales tamen Preces non dicuntur in Vigilia Natiuitatis Domini, nec in Vigilia & Quatuor Temporibus Pentecostes; quia hi dies sunt festiuissimi, ita, ut excludant etiam Patronos locorum: & hæc ferè omnia habet etiam Radul. *Propos. 14.* Neque dicuntur in Dominicis priuilegiatis, in quibus de die Octaua occurrente tantum commemoratio, ex Ritibus *Carim. Romano*, ratione scilicet Octauæ diei occurrentis.

10 Totus dies Feriarum maiorum & Vigiliarum, si non sequatur Officium de Festo, humiliationis dies est; quare ad Vesperas dicuntur Preces feriales, licet Oratio non sit de Feria Quatuor Temporum, nec de Vigilia; quod accidere potest eo anno quo Festum sancti Matthiae occurrit in Feria quarta Cinerum, cuius gratia transferretur Officium in Feriam quintam Cinerum sequentem.

11 Quod attinet ad Confessionem, quae fit in Officio ad Primam, & Completorium; primo signum Crucis adhibetur ad *v. Adiuutorium*, ut in Rub. de Prima 15 num. 2. sumpto ritu congruo ex Missali: nam per Crucem remissio facta est peccatorum. Confessio vero fit, ut quidquid in nocte vel die peccauimus, puniamus, Gemma lib. 2. cap. 64.

12 Quando quis recitat solus, omittere debet *vobis fratres*, &c. semelque recitans *Confiteor*, debet addere in plurali quae sequuntur, *Misereatur nostri, peccatis nostris, perducatur nos*; sicut fit in Oratione Dominica. ita in Rubrica citata de Prima. Ex quo sequitur, quod recitantes duo Officium simul nihil debent mutare in textu Breuiarij; sed, qui maior est, dicat, *vobis fratres, vos fratres*; qui minor, *tibi Pater, & te Pater*, sicut dicunt inuicem, *Dominus vobiscum, Et cum spiritu tuo*. Neque Moniales mutare debent in verba, *Mater, Matrem, Sorores*, sed eodem modo loqui nomine Ecclesiae ac si essent viri, ex Decreto sacrae Rituum Congregationis die decima octaua Augusti 1629. alterna vero Confessione mundamur, inquit Hugo in Spec. capit. 3.

De Commemorationibus, & Suffragijs Sanctorum communibus. CAP. XVIII.

R Adolph. Proposit. 14. appellat Memorias, quas hoc loco dicimus *Commemorationes communes*. Suffragia Sanctorum vocat Gemma lib. 3. cap. 45. vbi tradit, ea dici in Dominicis & Festis Sanctorum. Meminit Micrologus cap. 44. & de Cruce nominatim cap. 30. de sancta Maria, & de Apostolis cap. 44. qui omnes sunt Patroni totius Ecclesiae, ait Duran. lib. 6. cap. 60.

2 Miror, cur de Cruce, à qua pendet nostra salus, nonnisi fiat in feriali Officio? An quia Festa excludunt omnium cruciatuum imaginem ac memoriam? An feriali dici conuenit labor, Crucis & patientiae meditatio? nam tempore Paschali fit de Cruce commemoratio, ad victoriam eiusdem Crucis recolendam, à qua Resurrectio ortum habuit; cuius Oratio Paschalis est Ambrosiana in Mediolanensi Missali in Feria sexta Parasceues. Micrologo non placet commemoratio de Cruce ab Epiphania ad Purificationem; ergo erat in vsu, ut hodie: minus tamen rectè sentiebat ille.

3 De sancta Maria non fit, neque in propria Ecclesia, quando dicitur eiusdem Officium paruum in Choro; de quo nos *Sectione vltima*: nec quando-cumque Officium de die fit de ea. neque enim de eodem fieri debet Officium & commemoratio simul. Qui verò priuatim recitat Officium B. Virginis paruum, debet in Officio de die facere commemorationem de B. Virgine ac si illud non recitaret; nisi reciter ratione Chori. Nihil autem refert, si di-